

нѣкои дѣтенцета приеде названието Ромулъ и Рема поради цицката, защото ги съгледаде, когато бузасе отъ онова животно. И извѣднѣжъ още отъ дѣтинската имъ възраст благородието на тѣлослужението имъ, чрѣзъ величината и хубостта явявало естеството на дѣцата. Слѣдъ като пораснале и двѣтѣ дѣца биле гнѣвливи и великодушни къмъ всякое опасно явление, и имале чудесно дързновение. Ромулъ обаче се виждалъ по-здравомислящъ, и ималъ политически разумъ, когото показвалъ въ сношенията си съ ближнитѣ въ врѣме на пасение стадата или на ловъ, и тѣй притязавалъ единъ княжески характеръ негли тѣй лесно да се покорявалъ. За това сжщоплеменницитѣ и по-младитѣ отъ тѣхъ бѣха ги обикнале; тѣзи юнаци прѣзирале всичкитѣ царски настоятели, икономъ и началници на говедата, като мислиле, че горѣказанитѣ не сж биле по-юнаци отъ тѣхъ; и тѣй нито отъ заплашванията се боеле нито отъ гнѣвътъ имъ. Ромулъ и Рема живѣле свободенъ животъ, и споредъ тѣхъ, свободенъ чловѣкъ не бѣ бездѣлнийтъ и ленивийтъ, но онзи, който се упражнявалъ именно въ слѣдующето :

Да отивалъ на упражнение, на ловъ, да налетявалъ, да гонелъ разбойническа чета и улавянieto имъ, и да отървалъ насилствени и онеправдани хора. Впрочемъ, отъ къмъ тѣзи точки зрѣния Ромулъ и Рема биле завоевателни личности.

§ 7. И станж прѣшпирание между говедаритѣ на Нумиторовитѣ добитѣци, и говедаритѣ на Амулиевитѣ добитѣци, тоже и грабване на пасищата имъ. Тогазъ Ромулъ